

and ethnography in the British Museum. London, 1901. XXIV + 186 стр., съ 35 таблицами и многими иллюстрациями въ текстѣ.—Рецензія появилась A. Baumstark въ Oriens christianus, 2 (1902), р. 217 (204)—223 и въ Römische Quartalschrift, 16 (1902), S. 254 sq.

А. Васильевъ.

ГОЛЛАНДІЯ.

D. C. Hesseling. *Het Grieksch der Papyri en het Grieksch der Handschriften*. Handelingen van het derde Nederlandsche Philologencongres Groningen, 1902, р. 30—40.—Замѣтки о греческомъ языке папирусовъ и рукописей.

А. Васильевъ.

ШВЕЦІЯ.

V. Lundström. *Anecdota Byzantina* e codicibus Upsaliensibus cum aliis collatis edidit V. L. Fasciculus primus Anonymi carmen paraeneticum et Pauli Helladici epistolam continens. Upsaliae, 1902, VIII + 23 стр. 8° (Collectio scriptorum veterum upsalensis). — Шведскій ученый издастъ 1) на основаніи Cod. Upsal. 8 и нѣкоторыхъ другихъ рукописей средневѣковое греческое стихотвореніе (carmen paraeneticum), принадлежащее къ группѣ стихотвореній «τοῦ Σπανέζ» (р. 3—14; inc. Ὁ Βασιλεὺς ὁ Σολομὼν εἴρηκε πάλλι: λόγου); 2) Письмо Павла Гелладика, гдѣ рѣчь идетъ о борьбѣ съ плотскими вождѣніями евнуха Евтропія (р. 17—23). Въ слѣдующихъ выпускахъ издатель обѣщаетъ монодіи о взятіи Константина, lexica botanica graeca и др.

А. Васильевъ.

ПОРТУГАЛІЯ.

Fr. Maria Esteves Pereira. *História dos Martyres de Nagran*. Versão ethiopica publicada por F. M. E. P. Lisboa, Imprensa nacional, 1899, LVIII + 198 стр. 8° (Quarto centenario do descobrimento da India. Contribuições da Sociedade de Geographia de Lisboa). — Въ этой работе собраны свѣдѣнія о неджранскихъ мученикахъ, пострадавшихъ за вѣру въ первой четверти VI вѣка. Для византійской исторіи этотъ трудъ представляетъ толькъ интересъ, что говоритъ о сношеніяхъ императора Юстиниана Старшаго съ Эфиопіей. Авторъ разбираетъ главные источники вопроса, особенно житіе св. Ареѳы, и даетъ въ португальскомъ переводе письмо Симеона, епископа въ Beth-Arsam (р. 3—31), и житіе Ареѳы (р. 35—76); далѣе онъ сообщаетъ эѳиопскій текстъ съ португальскимъ переводомъ житія неджранскихъ мучениковъ (р. 79—165). Въ приложениіи приведены тексты съ переводами эѳиопскихъ синаксарей и пѣснопѣній.

Fr. Maria Esteves Pereira. *Conversão de um rei da India ao christianismo. Homilia do Archanjo S. Michael por Severo, arcebispo de Antiochia*. Estudo de critica e historia litteraria. Lisboa, Imprensa Lucas, 1900, 31 стр. 8°.

Его же. *Observações complementares.* — Авторъ разбираетъ разсказъ объ обращеніи въ христіанство одного купца и его семейства, а затѣмъ царя и его народа въ христіанство. Разсказъ этотъ помѣщенъ въ проповѣди въ честь св. Михаила Архангела, приписываемой известному архиепископу VI вѣка Северу антіохійскому. Самый фактъ обращенія, по всейѣ вероятности, происходилъ въ Индіи въ V или VI вѣкѣ. Въ концѣ работы авторъ даетъ въ португальскомъ переводе проповѣдь Севера (р. 16—31). Происхожденіе этого разсказа португальскій ученый видитъ въ индусскихъ легендахъ, преимущественно буддійскихъ.

Fr. Maria Esteves Pereira. *Martyrio de santa Emerayes (anta Heraei).* Versão ethiopica segundo o Ms. orient. 686 do Museu Britannico. Lisboa, 1902, 22 стр. 4°. — Эѳіопскій текстъ и португальскій переводъ житія св. Emerayes, которое представляется пзъ себя одинъ изъ эпизодовъ гоненія на христіанъ при императорѣ Діоклетіанѣ. Работа снабжена пояснительнымъ введеніемъ.

Fr. Maria Esteves Pereira. *Vida de S. Gregorio, patriarcha da Armenia.* Conversão dos Armenios ao christianismo. Versão ethiopica. 1902 (?). 42 стр. (Отд. оттискъ ?). — Разобравъ извѣстія объ обращеніи Арменіи въ христіанство, особенно Агаѳангела, авторъ, на основаніи двухъ рукописей, берлинской и Британскаго музея, даетъ текстъ и португальскій переводъ эѳіопской редакціи объ этомъ событиї.

Fr. Maria Esteves Pereira. *Vida de santa Maria Egypcia.* Versão ethiopica segundo o ms. oriental 686 do Museu Britannico. Lisboa, typographia do Commercio, 1903, XII—43 стр. 8°. — Сдѣлавъ обзоръ существующихъ текстовъ житія св. Маріи Египетской, авторъ приводить съ португальскимъ переводомъ эѳіопскую версію житія на основаніи рукописи Британскаго музея.

А. Васильевъ.

ГРЕЦІЯ И ТУРЦІЯ.

А. Міліаракісъ (*Αυτώνιος Μηλιαράκης*). Оікононіахъ Мхюонѣ. *Історико-халкедонічн. реєстру таїсі оікононіахъ Мхюонѣ* Ѳпѣ таїсі єпіфаніїсівсі хұтісі өн таїсі історіяхъ мәжілі стурбон (1248—1902). Ен *Ліон* 1902. 8°, стр. 160.— Книга эта содержитъ въ себѣ свѣдѣнія о греческой фамиліи Мхюонѣ, которая впервые появляется въ исторіи въ XIII в., въ пелопоннисскомъ городѣ Монемвасіи. О фамиліи Мхюонѣ упоминается впервые въ Морейской хроникѣ (*Βιβλίου τаїсі Κοινωνίστης*). Авторъ вышенназванной книги, Міліаракісъ, приводя свидѣтельства изъ разныхъ источниковъ, доказываетъ, что члены фамиліи Мхюонѣ играли важную роль въ исторіи Монемвасіи въ XIII и XIV вв. Въ XIV в. одинъ изъ нихъ Павель, съ титуломъ *Μέγας Δούک* (великий князь), былъ властителемъ Монемвасіи; но тогдашній деспотъ Пелопоннисса, Федоръ Палеологъ, прогналъ его и фамилія его рано утратило свое влияніе и значеніе. Сынъ его Григорій,